

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Visszapillantás.

Sátoraljaújhely, aug. 19.

Írta: Dr. Kossuth János.
V.

Közigazgatásunkra súlyos felelősség hárult a letűnt két évtized alatt és hárul a jelenben is első rendű, sőt a létkérdést érintő feladatok összehalmozódása következtében. Nincs helyünk a részletezésre, de felesleges is volna, hiszen minden vidéki ember ismeri a közigazgatásunk nyomorúságait. Okai — igaz — legnagyobb részben általánosak. A vármegye menteségeit szolgál az a tény, hogy a minő mértékben sokasodott a fennvalója, abban a mértékben szorították szűkebbre a hatáskörét, vették el egyes szerveit és a közigazgatási tevékenység az a része, amelyet az állam vállalt magára — csekély kivétellel — szintén alig állja meg a kritikát. De mert tudjuk, hogy némelyik vármegyében ugyanazok az organumok sokkal jobban működnek mint nálunk, lehetetlenség a bajok helyi természetével nem foglalkozni. Igaz, hogy vármegyénk községeinek nagy része lakosainak gazdasági és kulturális elmaradottsága következtében képtelen a közigazgatásnak reájuk eső részét akként ellátni, amint azt más vármegyék módosabb és intelligensebb lakosú községei tehetik, s kétségtelen az is, hogy a szegény és tudatlan népelem sok olyan akadályt gördít a közigazgatás elé, amelyet egyebütt alig ösmernek, de ezek a bajok kellő éberséggel a közigazgatási szervezet céltudatos energikus működésével leküzdhetők, amint hogy vármegyénk egyes járásáiban a lehetőségig le is küzdettek. Ha a közigazgatás működését hatáskörébe nem eső, sőt azzal merőben ellenkező feladatok nem zavarnák, ha mellék tekintetek nem terítenek ki folyton utjából, ha a tisztviselőt a főispáni disgratia nem fenyegetné gyakran olyan okok miatt, a melyeket bajosan parirozhat; szóval, ha a tisztviselő csak kötelességének élhet, sőt a nélkül hogy ne kizárólag annak éljen, meg sem türetnék, ha az, a kinek hivatásánál fogva ellenőriznie kell a közigazgatást, azt se makacsságnak, se szeszélyeinek, se pártpolitikai érdem hajhászatának alá nem rendeli: a megyei közigazgatás rendeltetésének meg fog fe-

lelni, legalább annyiban, amennyiben mai szervezeténél fogva megfelelhet.

Azon két évtized alatt, amelyre kritikánk kiterjed, vármegyénk közigazgatásában nem volt élet, helyesebben, közigazgatásunk nem számolt az élet követelményeivel. A regime a párturalom mechanikus eszközévé tette a vármegyét, amelynek quasi melléktoglalkozása volt a közigazgatás. Sőt lényegében közigazgatásunk már nem vármegyei, hanem merőben főispáni volt. A kormány szemet hunyt az ilyen közigazgatás hibáinak; csak többsége biztosítva lett legyen. Láttuk, hogy vármegyénkben talán csak a hajdu strázsamester hatásköre maradt ment a főispáni beavatkozástól — minden egyéb szerve ki volt sajátítva. Alispánja csak némileg volt a vármegye első tisztviselője, hatásköre azonban még annyiban sem respektáltatott, amennyit az illendőség megkívánt volna. Még a vármegye székháza felett sem disponálhatott. Erre vonatkozólag felmerült némely incidens homlok egyenest ellenkezett a törvény azon kimondásával, hogy a vármegye első tisztviselője az alispán volna. Kicsiny dolognak látszik, de lényegében fontos, mert ahol a jogkör akként erősbíttetik meg, hogy a közönség szegyenkezik alispánjának tüntetészerű mellőzése, sőt desavualása miatt ott erősebb fantázia nélkül is eligazodhatunk a jogkör miként való respektáltsága tekintetében.

Az orvoslás a főispáni pasáskodás ellen elképzelhetetlen volt. A törvényhatóság egyeteme törvényesabta jogával élni nem tudott de nem is akart. A közgyűlésen a főispán csaknem mindent majorisálhatott, a kormánynál az elnézés biztos volt. Konfliktus tehát közte és az alispán között csak az alispán és a vármegye megalázásával járhatott volna. A döntés és a hivatalos sajtó egyaránt áradoztak volna az erélyes főispán dicsőítésében a renitens vármegye vagy annak békétlenkedő elemeivel szemben. Hogy Zemplénvármegye csak árnyéka volt már önön magának a letűnt husz év alatt, azt a főispáni hatalom tultengésével szemben tanúsított példátlan tehetetlenségével bizonyította be.

És kérdezzük, kapott-e a vár-

megye vak behódolásaért valamit akár az adminisztráció javítása, akár gazdasági vagy kulturális életének föllendítése tekintetében? Az a példátlan mamelukság, amelynek tanui voltunk minden haszon nélkül ment veszendőbe a közre nézve.

A haszon szót hangsúlyozzuk. Mert — sajnos — közdolgainkban az a sarkpont. A rendszer hasznot igért a kormánypártiságért, a főispán iránti vak engedelmességért, a nagyközönség pedig — tisztelet a kevés kivételnek — utilitárius. Vezérelv lett az a felfogás, hogy a politikával való foglalkozásnak ki kell fizetnie magát az azzal foglalkozók magánérdekei szempontjából. Általános volt országszerte az áruba bocsájtkozás. Láttunk hazug, szószátyár embereket positióhoz jutni, akiknek egyetlen szellemi és karakterbeli tőkéjük a nagyszájúság volt. Hitvány kvalifikáció ugyan, de a letűnt regime kedvezett az e fajta embereknek s annak a példabeosztédnek az utmutatására, hogy dobj a kutyának koncot, majd nem ugat elhallgattatta őket. Ezekről a parazitákról itt csak általánosságban emlékezünk meg arról, hogy átkozottul tulbecsülte a rendszer azon alakok egy némelyikét, magyarul szólva csizmadíát fogott bennük. Iszákos, naplopó, handabandázó emberek, akik befolyásukkal egy falusi bakter megválasztásánál sem dönthetnének, mint helyi tekintélyek respektáltattak.

Mi arról a hasznosságról beszélünk, a miért tisztességes emberek is — persze hibásan — lépre szoktak menni. Általánosan ösmert dolog, hogy a város, a vidék érdekében állónak tartja helyi előnyök biztoitásaért kormánypárti képviselőt választani. Csunya elfelveltség, de a század végén kifejlődött felfogás szerint gentlemanok is helyesnek tartották.*) Törvényeszéki palota, dohánygyár, üzletvezetés, katonaság, vicinális vasut s egyéb a város fejlesztését előmozdítani hivatott tényezők csalátkéivel kecsegtetik a választókat, akikbe már kellelőleg bele nevelte a rendszer azt a meggyőződést, hogy a kormány pártja érdekeit tekinti közérdeknek. Hát az ilyen hasznosság tekintetében is meddő

*) Lásd mostan is Sárospatakon. Nagymihályban stb. Szorokszó.

volt a nagy behódoláshoz fűződött várakozás. Azon a dohánygyáron kívül, amelyikről bajos lenne megmondani: hasznos-é, vagy káros, a közvetlen haszon elméletének hivi egyebet nem láthatnak. Még a vasuti gyártelep részbeni leszerelését sem tudták megakadályozni. Törvényszékünk épülete közbotrányt okozó, rendőrhatalóságilag elzárt. Tíz éve nem képes a város keresztül vinni az új törvényszéki épület fölépítését, pedig közben a főispán veje miniszterelnök is volt. Külömben logika volt a Molnár István részéről nyilvánult nemtörődömségben. Igérni nem a szófogadó gyerekeknek szoktak, hanem a rakoncátlanoknak. Aztán, hát hadd vigyen valamit keresztül a képviselő is, ha tud.

Ha keresztül visz valamit, az érdemből kiveheti a részét, ha nem: tartsa a hátát a képviselő, miért nem markolássza eleget a miniszter ajtájának kilincset, miért nem interpellál. Aztán az se árt, ha a képviselőre egy kicsit meg is aprehendálnak a választói, legalább nem fog elbizakodni s inkább eszébe jut a főispán, akitől származik minden földi jó, tehát a mandátum is. A törvényszék pedig kutorogjon tovább is spelunkáiban ahogy tud, az onnét várható vok-sok ugys biztosak.

Közegészségügyi állapotoknak jellemzésére elég, ha a vármegyei közkórház vajudó ügyét felemlítjük.

Volt nekünk egy közkórházunk, amelyhez hasonlót sehol másutt Európában látni nem lehetett, de talán Bokharában sem. Azt az épületet azon az egy tulajdonságán kívül, hogy talán be nem ázott, semmi más nem tette rendeltetésére alkalmassá. A szakértők megbotránkozva rohantak ki belőle. A laikus rosszul lett, háránézt Amelyik beteg abból a kórházból az ördög elnem vitt, azt bottal sem lehetett volna agyon csapni. Hogy ezekben az erős kifejezésekben tultzás nem rejlik, vagy ha igen, a tultzás találó, arról bárki meggyőződést szerezhet.

Mikor a szakemberek indokolt lárámját a vármegyeházán is meghallották, kezdetét vette a jól ösmert procedura. Bizottság, albizottság, véleményes jelentés, annak Pontiusból — Pilátushoz való küldözgetése, televásárlás, ter-

A helybeli összes tanintézetekben használandó legújabb kiadásu

TANKÖNYVEK

Landesmann Miksa és Társa könyvkereskedésében kaphatók S.-A.-Ujhely, Főter.

vezés, felülvéleményezés, disputa, határozat arról, hogy máskor határoznak. Teltek évek és ki tudja mennyi telik még el, de a kórház még mindig az, amelyik volt. Csak hogy ezidő szerint a vármegye árendában tartja azt a skandalozus járvány létszék, amelyiknek falait lehetetlenség, hogy a bacillusok milliárdjai albrétbe ne tartásák. Hogy abban a vármegyében, ahol a közszükséglet egyik legnélkülözhetlenebb intézménye iránt akkora közöny volt észlelhető, a mekkorával a közkórházal szemben találkoztunk minő lehetett a közegészségügyi igazgatás az egész vonalon? azt könnyű elképzelni. Egyébiránt erre vonatkozólag később még némi részletekre óhajtottunk bocsájtani. Itt csak annyit jegyzünk meg, hogy a főispán nem érdekelte a közügy, amint abból kortes haszon nem mutatkozott, felőle össze dülhetett a megyei kórház, avagy szolgáltathatta botránykövet husz éven át a vármegyének. A királyhalmeci alapítványi kórház ügyeibe ellenben megpróbálkozott belé avatkozni, pedig se oka, se joga nem volt hozzá. Az nem fenyegette a beteget az azal, hogy a nyakukba szakad, azonkívül a modern hyenia minden igényeinek megfelelt, tehát se ok se alkalom nem volt a főispáni beavatkozásra, különben pedig mint magán alapítványi kórház nem is tartozott a főispán alá, csak hogy ott a jogkör illetéktelen kiterjesztéséről volt szó, a főispáni omnipotencia tovább terjesztéséről, amelyből esetleg némi kortes hasznocska is mutatkozhatott volna.

Aug. 27.

Egy kis összehasonlításra készített Kassa sz. kir. város országgy. követjének. Eder Ödön kormánypárti képviselőnek az esete, kiról immár bizonyos, hogy mandátumát végkép leteszi és helyette a kassai kormánypárt más jelölt után néz. Hát mit követelt el ez az ur, hogy leszűkített hazája így elejtette? Mert hogy újból versenyezne a mandátumért, ha remélhetné, hogy a kormánypárt, mint eddig, most is elég erélyvel mellette harcolna, az több, mint valóság. Talán nem volt elég előzékeny, nem tett szívességeket, elbujt talán az öt felkereső választók elől? vagy az u. n. helyi közügyeket, melyek rendszerint csak nagyobb szabású magánérdekek szoktak lenni, nem támogatta eléggé? Dehogy. Parlamentari karzatjegyekről felfelé több-kevesebb fontosabb protekciósági megtejtete, ami több tellett, sőt még a városi tisztviselők fizetésjavításának megerősítését is kivitte a miniszteriumnál. Amit ellene kifogás és népszerűtlenségének fontos okaként hangoztatni hallottunk, az nagyon megnyugtató a kassai választók felfogására nézve. Ok képviselőjükkel azért elégedetlenek, mert az országgyűlésen nem dolgozott semmit, néma és semmittevő követ volt, amit az önértékes kassaiak magukhoz méltatlan dolognak tartanak, és ezért nem tartják követségüket tovább a kormánypárt hívei sem.

Ezek után tekintsünk csak magunk körül. Nekünk, újhelyieknek is van egy ilyen követünk, — csak itt kevesebb az önérték. Ami hiba a kassaiak Eder Ödönjénél megvan, abban dulszokodik a mi Dókus Ernőnk is, kinek követi tevékenysége szintén abban merült ki, hogy kevés kiválasztottak apróbb-nagyobb barátságokat tanúsít, de szavát bizony az egész öt év alatt nem

hallotta az országgyűlésben egy élő lélek sem. Ha volt is némely bizottság ülésén, a munkából sohasem vett részt, mert egész működése a szavazás fárasztó teendőjéből állott mindig és mindentűnt. Ugyanigy működik (?) évek óta a delegációban is. Lapunk hasábjain maga a t. képviselő ur írta meg, hogy amikor a külügyi bizottság tárgyal, másfelé volt elfoglalva és nem méltatatta meghallgatásra s legalább pár szóval válasza a Goluchovszky beszédjé, melytől felriad az egész honi sajtó és megremegett az áldozati bárány is, a mi Hegyaljánk, a képviselő ur pátriája és kerülete. Nem is esodálkozunk hát, ha a t. képviselőnk a beszámolást következetesen feleslegesnek tartja, mert még nagyobb tehetségeket is kemény próbára tenne a feladat: „soha ki nem fejtett működéséről beszámolni”. Szerintünk az, hogy valaki kifogástalan gentlemann, előzékeny, rokonszenves uri ember, még nem jogcím arra, hogy egy tekintélyes várost képviseljen.

A kaputrokk diadala

Zemplénavármegye gazdasági egyesülete a közös vámterület mellett foglalt állást. Az egyesületi választmányi határozata méltó volt Zemplénavármegye jelenéhez, méltatlan múltjához. Rákóczi és Kossuth vármegyéje a gyáva megalkuvás álláspontját foglalta el a magyar gazdasági élet legfontosabb kérdésében.

Az igazat megvallva, ez egy esepet se lep meg minket. Ettől a Zemplénavármegyei nem is várhatunk mást.

Csak azon esodálkozunk, hogy irhatott egy költő valaha ilyen csuf hazugságot: Csak sást neimzenek a sasok!

Im, itt az élő példa, hogy ez nem igaz.

Érdekesen és tanulságosan folyt le a gazdasági egyesület választmányának f. hó 27-iki ülése. Jelen voltak: gróf Andrássy Sándor elnök, Kun Frigyes alelnök, Molnár István, Dókus Ernő, Thuránszky László, Malonyay Ferenc, Lázay László, Nagy Barna és Dókus Gyula bizottsági tagok és Fedák István titkár.

Első tárgya a fehérvármegyei gazdasági egyesület átirata volt az önálló vámterület ügyében.

Andrássy Sándor elnök olyan fontosnak tartja az ügyet hogy azt alaposabban kellene tanulmányozni. — Annak kimondását javasolja, hogy a gazd. egyesület abban az esetben, ha nem lehetne előnyös szövetséget kötni Ausztriával, a külön vámterületet kívánja.

Dr. Lázay László feltétlenül a külön vámterület mellett akar nyilatkozni. Fegyvert kell adni a kormány kezébe a kiegyezési alkudozáshoz. Ausztriában minden testület a különválás mellett nyilatkozott, — nekünk is így kell tennünk, mert a kormány, még ha a közös vámterület alapján marad is, csak úgy érhet el eredményt, ha erős közvélemény áll a háta megett. A vámszövetség kérdése évek óta foglalkoztatja a közvéleményt, abban mindenki alkothatt magának meggyőződést s így már most határozhat a választmány. Gazdasági válságunkból csak egy kibontakozás van: a külön vámterület.

Nagy Barna szintén azt tartja, hogy kötelessége a gazdasági egyesületnek a külön vámterület mellett nyilatkozni, mert gazdasági érdekeinket nem lehet másképp megvédeni.

Dókus Ernő szintén óhajta a kiegyezést (kár!), de csak úgy, ha a nemzet minden további megterhelése nélkül elérhető,*) — ha ez nem lehet, akkor ő is a külön vámterület híve.

Andrássy gróf nem meri (!) ajánlani a külön vámterület feltétlen követelését. Az ipar oriaság fel-

*) Ezt a fraízist hallottuk a képviselő uraktól a kvótamezés előtt is. Mégis felémelték a kvótát.

dulne ugyan tőle, de a mezőgazdaság válságba jutna, középirtokosaink 90 százaléka elpusztulna.

(Ugyan, ugyan! Hát az ipar fellendülése kinek használna? Nem az őstermelésnek? Hát ki az őstermelési cikkek fogyasztója? Nem az iparos? Hiszen ép azért nyomorog az őstermelésünk, mert nincs ipar, amely a termékeit feldolgozza és fogyasztja!)

Andrássy gróf is azt hiszi, hogy később hasznos lenne a külön vámterület, de jobb egy veréb a zsebemben, mint egy tuzok a háztetőn, hát mondja ki a választmány, hogy csak akkor kívánja a külön vámterületet, ha nem lehet a mostaninál előnyösebb kiegyezést kieszközölni.

Molnár volt főispán azon kezdi, hogy szép az a függetlenségi eszme a gazdasági, meg más téren is, jó is volna, de hát nem érhetjük el. (Igazán? vajjon miért nem? Hiszen azt mondják, hogy a magyar nemzet szuverén, s önállóan rendelkezik a sorsa felett. — Eszerint csak akarni kell és meglesz. Hát mért nem akarja? Ha igaz n alkotmányos országban élünk, akkor teljesülnie kell a nemzet akaratának, s akkor nem mondhatjuk a gazdasági függetlenségre, hogy még akkor se lenne elérhető, ha a nemzet akarná.) Természetesen Molnár István szintén a közös vámterület híve. De felbőssé kell tenni a kormányt, hogy érdekeinket teljesen megvédi, vagy pedig felállítja a vámsorompót.

(Szóval ezek a jó urak még mindig azt hiszik, hogy Ausztriával lehet nekünk előnyös kiegyezést kötni. Négy száz esztendő keserves tanulsága se tudja meggyőzni őket, hogy mindig mi húzzuk a rövidebbet. Pedig megmondta már a kurucz nótás is:

„Csirizeljük, toldozgatjuk, feldozgatjuk eleget,
Mindhiába, a némettel összférni [nem lehet!“)

Külömben evvel a szarvas-okoskodással is élt a volt főispán: Ha feltétlenül kimondjuk a külön vámterület követelését, a kormány meglesz kötve, s még a legkedvezőbb szövetséget se fogadhatja el, míg az ellenkező esetben meglehet, hogy olyan szövetséget köt, amely még a külön vámterületnél is előnyösebb.

Lázay replikázott még, hogy a kormány ügyse fog azonnal áttérni a külön vámterületre, ha a zempléni gazdasági egyesület ezt kívánja, de mindenképp erősebb fegyver lesz a kormány kezében, ha a magyar gazdasági egyesület egyhangulag a különválás mellett nyilatkoznak. — Nem az a cél, hogy nagyobb megterheletés ne legyen, hanem hogy az eddigi nyomasztó állapotban segítsünk, mert így minden haladás lehetetlen. A kvótamezésnél is az volt az osztrák taktika, hogy tizannyit követeltek, mint amennyit tényleg céljuk volt elérni, s a taktika bevált. Tanuljunk tőlük, s nálunk is különváltást követeljenek még azok is, akik csak előnyösebb szövetséget akarnak.

Andrássy gróf hangsúlyozza, hogy ő csak a mainál előnyösebb kiegyezést fogad el, s ha ez nem érhető el, követeli a különváltást. Ily értelemben indítványoz feliratot.

Molnár István szerint ha felállítjuk is a vámsorompót, akkor is csak szerződni kell Ausztriával, s mivel mi vagyunk a gyengébbek, ott is mi húzzuk a rövidebbet. Hát egyforma baj nekünk, akár szerződés, akár szövetség.

Dókus Ernőnek nincs aggodalma a jövő felől. Ő is előnyösebb kiegyezést kíván a mostaninál, s hiszi, hogy meglesz.

Andrássy gróf aztán felteszi a kérdést szavazásra, s a választmány Lázay és Nagy Barna szavazatával szemben a többi összes szavazatokkal Andrássy javaslatát fogadja el. A felirat megszerkesztésével az előnyös és Dókus Ernőt bízták meg.

Érdekes volt még az ülése 3. pontja, gróf Karolyi Sándor üdvözlése. A választmány egész korrektil azt határozta a nyitramegyei gazdasági egyesület átiratára, hogy Karolyi Sándor nagy érdemeit a gazdasági élet terén, elismeri s méltányolja, de a gönci levél politikai program, az egyesület pedig nem politizál soha, s így ebből az alkalomból nem üdvözölheti a grófit.

Bármegyei gazd. egyesületnek átiratát, hogy csak a mezőgazdaság érdekeit védő képviselőket választanak, szintén avval az indoklással vették le napirendről, hogy az egyesület nem politizál.

Azután gazdasági ügyeket intéztek el. A kereskedelmi miniszter 3000 koronát adott házi tanfolyamokra. Kérnek még a földművelési minisztertől 4000 koronát, s 8 helyen tartanak tanfolyamot.

(Itt Andrássy Sándor megbotránykozva enlittette, hogy kosárnak, fonnott fabutornak stb. 80–90 százaléka most is Ausztriából jön hozzánk. Biz ez ugy van, és úgy is marad, ha olyan gyávák leszünk, mint a gazd, egyesület, s nem állítjuk fel a külön vámterületet.)

Felírnak a keres. miniszterhez, hogy a vasúti gyorsáru szállítást könnyítse, a takarmány-szállítás díjtételeit mérsékelje, stb. Szóval csak kérnek, kérnek és ismét kérnek. De mit is várhatunk mást egy olyan gazdasági egyesülettől, amely a közös vámterület híve?

Külömben jövő számunkban még visszatérünk az érdekes ülésre.

A Zempléni Ujság ideálja.

A Zempléni Ujság végre megtalálta az eszményképét, megtalálta a félriut, aki méltó rokonszenvére, dicsegetére és tapsaira.

Ez a férfiu pedig nem más, mint a megyeszóli kerület derék országgyűlési képviselője, Nagy Sándor. Ugyanaz, aki 300 forintot vezetett egy deputációt a pénzügyminiszter elé.

Nagy Sándor ur ugyanis újra képviselő szeretne lenni. Ebben a tekintetben némi esekély nézeteltérés van közte és Széli Kálmán közt, a ki állítólag azt óhajtaná, hogy Nagy Sándor ne mint képviselő vezesse ezután a 300 forintos deputációt a miniszterekhez. Ezért Megyaszón Potocsky Dezso a kormány jelöltje.

Nagy Sándor, akinek kicsi volt hajdan Macedónia, — akarjuk mondani a borkereskedők honoráriuma a deputáció vezetéseért, — most megelégedne a kis megyeszóli kerülettel is, de a fent ismertetett égi jelek szerint immár nincs sok kilátása rá.

Ezért — a Z. U. szerint — gondold merészt és nagyot, s valamint a Rómából száműzött Coriolanus átment a volszkusokhoz, vagy pedig valamint a Mózi kocsmaijából kibombolt részeg kánor átment a Sári kocsmaijába, — ő is átmege a függetlenségi pártba, s függetlenségi programmal lép fel Potocsky ellen. Nyilván úgy gondolkodván, hogy a cél szentesíti az eszközt. A cél a mandátum, az eszköz a program. Vagyis hogy mindegy ördög, akár milyen programmal győz is az ember, az a fő, hogy győzzön.

A Z. U. nagy lelkesedve írja ezt meg, s búsan mondja aztán, hogy a „Kossuth-párt felé húzó” »szabadelvű» Nagy Sándort Kovács Gáborral, a régi függetlenségi párti jelölttel szemben bizonyára nem fogja támogatni az „Uronékkal rokonszenvező” megyei függetlenségi párt.

Hát a Z. U. nagyon jól sejt, hogy a megyei függetlenségi párt nem fogja támogatni Nagy Sándort, akármelyik párt felé hűz is. Sőt undorral fog elfordulni attól a csuf jelenlégtől, hogy valaki csak azért eserrel elvet, mert a régi elveivel nincs kilátása diadalra. Rút méltatlanság lenne a megyei párttól, ha egy ilyen jövevény kedvéért elejtené azt a Kovács Gábert, aki kezlettől fogva

mindig a legbecsületesebb buzgalommal küzdött a függetlenségi eszméért.

Hanem abban erősen téved a Z. U., hogy a megyei párt Ugronékkal való rokonszenvből nem támogatná Nagy Sándort. Hiszen ha így volna, könnyen segítene azon Nagy Sándor, — egyszerűen amilyen könnyen átment a Kossuth párthoz. Éppen olyan könnyedén átmenne az Ugron párthoz is.

A Z. U. egyáltalában nagy előszeretettel gyanúsítja a megyei függetlenségi párt embereit klerikalizmussal, agrarizmussal, meg mindenféle egyébekkel.

Mig csak a „Felsőmagyarországi Hírlap”-ról írkálta ezeket, nem tartottuk érdemesnek válaszolni rá. A kik a mi lapunkat olvassák, tudhatják, hogy abban soha egy szó se volt, ami a liberalizmussal ellenkezett volna.

Amilyen joggal a Z. U. a mi lapunkat klerikalizmusnak mondta, épp olyan joggal mondhatnók mi őt akár anarchizmusnak, nihilizmusnak vagy bozsernek. Mert mondani könnyű akármit, a papiros eltűri.

De most már tovább megy a Z. U., s a megyei függetlenségi pártot gyanúsítja reakciós érzelmekkel. Pedig nagyon jól tudhatja, hogy a mi függetlenségi pártunk a Kossuth párthoz csatlakozott, természetesen határozott öhajításával annak, hogy a függetlenségi párt árnyalatai egyesüljenek.

Hát ha mégis azt meri írkalni, hogy ez a párt „Ugronékkal rokonszenvez”, akkor ez nem egyéb, mint kézzelfogható valótlanságnak szándékos állítása.

Mi rendben vagyunk a pártállásunkkal, s tisztában van avval olvasó-közönségünk. De hogy a Zempléni Újság című politikai lap melyik párttal rokonszenvez, azt igazán nehéz volna kitalálni.

KOSSUTH SZOBOR.

— Az iparostanonc-kiállítás alkalmából a „Felsőmagyarországi Hírlap” nyomdájának egy derék szedő-tanulója, *Dicker Lipót* nagyon ügyes és csinos kis alkalmi lapot adott ki, s az ennek eladásából befolyt 31 korona 26 fillért szerkesztőségünknek adta át a Kossuth-szobor javára. Az ipartestület maga 300 példányt vett a lapból. A hazafias szedő-tanulóról igen sokan példát vehetnének a vármegyében.

— **Ravasz István** volt sátoraljai helyi, most kassai tanító hazafias hangu szép levél kíséretében 5 koronát küldött hozzánk a Kossuth szoborra. Ha minden zempléni ember, aki megvéjétől távol él, így mutatná ki szeretetét s vonzódását megyéje iránt, ebből is nagyon szép összeg gyűlhetne össze.

HIREK.

Egy nyaraló öreg poétánál.

Gazdát cseréltél hát
Ez előtt tiz nappal . . .
Mond csak: édesebb-é
Itt künn a bor, a dal?

Itt künn a szabadban,
A Sátor aljában,
Mint őrösen hagyott
Téli kalitkában?

Elkéstél öregem!
Már nem énekelnek
A lég dalosai;
Versenyre nem kelnek

Veled és Andorral.
Szent János nap óta
Erdőben, berekben
Hallgat már a nóta . . .

A rigó még füttyent . . .
Füttyents vissza neki.
— Ha talán a füttyő
Sorsunkat neveti?!

Füttyents, majd meglátod,

A gyakori füttyire
Oda száll te hozzád.
Az a borzós, száfirko

Leány, a természet
Ólál örömeiben . . .
Attól tanulj új dalt,
S ha ringat öleiben,

Mint a kis gyermeket
Szokta a szép dajka
Csusuvall altatni.
„Csusulj öreg baba! . . .”

Álmodjál szépeket
A magyar hazáról,
Függetlenségünkéről,
Örök szabadságáról . . .

Nézz be a jövőbe
Álomlásoddal . . .
Kutasd ki sorsunkat . . .
És ird meg azonnal:

Mit láttál álmodban?
Kisüt-é valaha
— Mi magyar hazánkra —
A szabadság napja?!

De ha rémeset látsz, . . .
Ne ird meg azt soha . . .
A jövendő titkát
Vidd öreg! — sirodba . . .

Id. Bajosa József.

— **Hymen. Füzesséry** Péter Erdőbénye község jegyzője e napokban váltott jegyet Arvay Ilonkával, néhai Arvay József volt zempléni megyei tanfelügyelő kedves és művelt leányával.

— **Áthelyezés.** *Pataky* Mihály posta és távirtda tiszt Kassáról Sátoraljai helyre nevezetett ki.

— **Uj honpolgár.** *Ohning* Vilmos szerenési asztalos mester és építési vállalkozó folyó hó 26-án a vármegye alispánja előtt a honpolgári esküt letette.

— **A tiszavidéki ág. hitv. év. egyházmege** e hó 21. és 22-én tartotta Pazdicson évi rendes közgyűlést dr. Meskó László országos képviselő, egyházmegyei felügyelő és Materny Lajos főesperes elnöklété alatt. Minden egyház képviselő volt. Első nap a lelkészek urvacoráját osztották ki Materny főesperes és Varga Márton tokaji lelkész. Folytatólag lelkészi értekezlet tartott. Az értekezletnek két fontos tárgya volt. ugymint: a nagy-gerezszt szerződés és a belmisszió egyetl alapszabályai. A tanügyi tanácskozmány folytatólag Bortnyik György esperes vezetésével tartott meg. Első nap délután két istentisztelet is volt. Az első gyámintézeti istentiszteleten Paulik János nyiregyházi lelkész tót nyelven, a második gyámintézeti istentiszteleten Korbély Géza sátoraljai helyi lelkész magyar nyelven tartott magas szárnyalású beszédet. Folytatólag gyámintézeti közgyűlés volt, augusztus 22-én. A népes közgyűlést dr. Meskó László felügyelő magas beszéddel nyitotta meg. Elnöki megnyitó után Materny Lajos főesperes terjesztette elő terjedelmes évi jelentését. — Az egyházmegye közigazgatását ezen évben semmi zavaró jelenség nem bénította. Lelkészek és tanítók híven teljesítették kötelességeiket. Az egyházlátogatásokat folytatja az elnök társával. A lelkészválasztási szabályrendelet és az egyházkerületi házartási szabályrendelet módosítását végezt az egyetemről visszaküldött. Az egyházkerületi közgyűlésre a kiküldöttek megválasztván, a Zsedényiannura való kijelölés Nagy Sándor, Szabó Endre és Oszvald József tanítók jelölése által megtörtént. Ezután Bortnyik György alesperes terjesztte elő a tanügyről évi jelentését. Ennek kapcsán több intézkedés történt. Pazdicson a 2-ik tanító állomás felállítására az egyháznak ajánlatta, Krasznóc új iskola építésére köteleztetik, míg V.-Hosszmezőnek meghagyatik, hogy iskoláját egy év alatt kibővítsék. Az egyházmegyei tanítóegyesület szerveztetvén, annak megalakításával Bortnyik György alesperes megbíztatik.

A számvéveszké jelentéseit Révész János számvéveszké elnök terjeszti elő. Számadását minden egyház pontosan beküldötte. Egyházmegyei pénztár rendben találtatott. A nagykázméri leányegyház ügye rendezetvén, ezen leányegyház Ujhelyhez csatoltatik. Gyűlés után sikerült bankett volt, melyen szellemes toasztokban nem volt hiány.

— **A leleszl Sz. Antal persely** nem akart tele lenni; ezt constatálta Dobos, nemes Leleszl község bírája és a rom. kath. peblánia. „Pedig tessék bele gyakran” véleményezték sokan. Az eszmecserre hivatalos vizsgálattal lett befejezve, mely azt eredményezte, hogy Lebozsa Bertalan 16—17 éves fiú személyében tartóztatták a tolvajt, aki, miatt a perselyt a templomba vitte, kiszedte belőle az összegyűlt összeget. Ezután a persely remélhetőleg meg fog telni, ha csak nem akad Lebozsa urfinak egy méltó utódja.

— **A vigyázatlanság áldozatai.** Folyó hó 23-án Bodrog Szerdahelyen Pácsuta János két éves leánya vigyázatlansága következtében az állami iskola közelében levő kutba esett. Mire kihúzták, meghalt. Biróság utján történt boncolás után 24-én temették el részvét mellett. — **Leszről** írja tudósítónk, hogy Világi János portájára vizért ment egy Ádám Gyula nevezetű 16—17 éves fiú. Világi János 15 éves fia az udvaron játszott apja puskájával Adám közelédt hozzá, hogy megkérdje, mit csinál. Mikor közelébe ért, Világi fiának kezében elűlt a puská és a golyó Ádám Gyula szájába hatolt. A fiú élet-halál között lebeg.

— **Véres verekedések** színhelye volt e hó 18-án vasárnap este Nagy-Mihály főteája. A nagy-mihályi és sztrajnyáni legények hadat üzentek egymásnak s oly verekedést rendeztek, amelynek alighanem emberélet is fog áldozatul esni. Babócs György, Csizson János, Hitz József megtámadták Barna János, Hrehócsik Mihály és Lyebeda Jánost. Az utóbbi még idejekorán kerekelt oldott, Barna János azonban a mulatságon egyik szemét veszítette, a melyet Babócs György késével kiűtt. Hrehócsik Mihálynak pedig tüdőjébe szúrták a kést, úgy, hogy most élet-halál között lebeg. A csendőrség a verekedőket elfogta, akiket Garbinszky Sándor kir. aljárásbíró vizsgálati fogságba helyeztet s ellentük az eljárást folyamatba tette.

Pazdicson szintén vérgöves volt Szent István napján. Rolyevosik Mihály és Rohály János megtámadták Buchnacs Andrást és addig ütelegtek, míg össze nem rogyott. Életbenmaradásához kevés a remény.

— **Tüz Legyes-Bényén.** Folyó hó 19-én d. u. 2 órakor Legyes-Bénye községben id. Jeney József földbirtokos házában, hol összeszedett lakók laktak, tűz ütött ki. A tüzet gyermekek csinálták oly formán, hogy kukoricát főztek és a tűz pernyét a tárgya dombra vitték. Id. Jeney József háza, Zalay Andornak 2 nagy istállója és magtára égett le szemes élettelt együtt, a kár 8000 koronára tehető. Nagy szerenese volt, hogy ünnep volt és a lakosság otthon volt, továbbá az is, hogy a jegyző átment Bekecsre, mihelyt a tüzet észre vette és a cukorgyári tüztőlőkért telefonált, a kik azonnal megjelentek, valamint a bekecsi lakosokat áthívta a vízi puskával együtt, mert különben az egész falu leégett volna. Ideje volna a tüztőlőket legalább minden körjegyzőségben szervezni, mert a nép a vízi puskához nem ért s így nagy nehézségbe ütközik annak összeállítására. A bekecsi nép dicséretet érdemel, mert az oltásban nagyobb erőt fejtett ki, mint a veszélyben lévő bényei.

— **Gyilkosság Málcán** Bertics S. nagy-mihályi csizmadia mester folyó hó 20-án sz. István napi búcsúra Málcára érkezett szüleihez. Este 10 órakor, a mint egyik ismerősétől feleségével hazafelé ment, egy eddig ismeretlen egyén hozzá rohant, s

késsel a bal oldalbordája közzé döfött. A tettes rögtön — a különben is sötét este — elmenekült. Az éjtett seb igen mély, s könnyen végzettsé is válhatik. Hogy ki lehetett a gyilkos, s mi okból, mi szándékból történt a gyilkosság, nem tudni.

— **Orgyilkosság.** A csendőrségnek sok dolgot ad az a vakmeró orgyilkosság, mely a harsányi uton történt. Klein Jenő 18 éves miskolci illetőségű izr. papnövéndék Harsányból Kis-Győrbe ment egy tanulóársával. Midőn a harsányi erdőből az országutra tértek s egy hídön haladtak át, a híd alól Kleint egy paraszt legény agyonlötötte. A golyó fején találta a fiatal embert s ez szörnyet halt. Az orgyilkos futásnak eredt s még máig sem tudtak a nyomára akadni. A szerencsétlen véget ért papnövéndék hulláját Kis-Győrbe vitte be egy épen akkor arra menő Schlesinger nevű fuvaros s ott temették el. A gyilkos kézrekerítésére a legmesszebb menő intézkedést tette meg a csendőrség, de a nyomozás eddig még eredményre nem vezetett.

— **Gyilkosság — önvédelemből.** Tegnap reggel a boronyai szőlők alatt egy korecsma közelében Ivanóczky János erdőőr megtámadott egy Takács nevű vincellért, aki önvédelemből támadójára emelte fegyverét és elűtötte. A golyó Ivanóczky lábába furdott. Erre a meglőtt fiatal ember kést rántott, hogy leszúrja Takácsot, de az ismét lött és a következő pillanatban az erdőőr szíven találva összerogyott. Az agyonlőtt embert a községhezárára szállították, Takács pedig maga jelentkezett a hatóságánál.

— **Kedélyes lapszerkesztés.** A Beregben megjelenő „Beregi Híradó” legutóbbi számában a következők kövételre méltó értesítést küldi a lap olvasóihoz: „Lapunk legközelebbi száma szerda helyett pénteken jelenik meg. A szerkesztő és munkatársak, kik szintén halandó emberek, a jelenlegi forróságot oly elviselhetetlennek tartották, hogy kénytelenek voltak pár napig a vidékre menni nyaralni. Olvasóink szives elnézését kérjük a késedelemért. A szerkesztőség.”

— **Szülők figyelmébe.** Udvardi Szaniszló helybeli zongoratanár ez év szeptember hó elsejétől saját lakásán (a Szepesi dr. háza) alapos zongora oktatást ad és pedig kezdőknek 3 ft. előhaladtaknak 5 ft. havdi díjért. A beiratások személyesen avagy levélileg is eszközölhetők.

— **Magántanítás.** Egy helybeli tanító a magyar, német és francia nyelven, valamint a nép- és polgáriszkolai tantárgyakban *leckeórát* ad. Bővebbet a kiadóhivatalban.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorba, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vér-szegénység, ideges fogfájásba szenvednek, használják a Pserhofer vér-tisztító labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlhatnák. Hasznos szolgálatot véltünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tegeres, mely 6 doboz á 15 labdac 1.05 frt. — A pénz előleges beküldése után 1 tegereset 1.25 frt-ért, 2 tegereset 2.30 frt-ért, 3 tegereset 3.35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszerészre, Bécs, I. Singerstrasse 15. sz.

TANÜGY.

∞ **Javitó, pótló és magán vizsgálatok.** A sátoraljai helyi rom. kath. főgymnasiumban a javító, pótló és magán vizsgálatok f. auguszt. hó 29-én és 30-án a délelőtti órákban tartatnak meg. A vizsgálatok d. e. 8 órakor kezdődnek. A beírások a főgymnasia I.—VIII. oszt. tanulói számára szeptember hó 2. 3. és 4. napján

történeket. E beírások d. e. 9 órától 12-ig tartanak.

A mennyiben az új tanterv értelmében több tankönyv meg fog változni, az igazgatóság figyelmezteti a szülőket, hogy használt könyveket ne vásároljanak addig, míg augusztus hó végén a teljes tankönyv-jegyzéket ki nem nyomtatja az intézet, s akkor is legyenek figyelemmel, hogy a megmaradt tankönyvek teljes példányok legyenek, levelek ne hiányozzanak belőlük, s tiszta, tele nem irkált könyvek jussanak fiak kezébe.

∞ **lekolai beiratás.** A sátorlajuhelyi *statusquo* íz. anyahitközség elemi fiu- és leányiskolájában az 1901-2. iskolai évre szóló beiratások aug. 28. 29. 30. és szept. 1-én lesznek a hitk. irodában. Az előadás (a közbeeső vásár miatt) szept. 4-én fog kezdődni. *Kérnek a t. szülők a beiratási határidő pontos megtartására.* Tándíjmérséklését vagy elengedését aug. 28-áig kell folyamodni, későbbi kérelmek figyelembe vehetők nem lesznek. *A hitk. iskolások.*

∞ **Ertesítés.** A sátorlajuhelyi állami elemi iskolában az 1901-1902. isk. évre a beiratások szeptember hó 5-től 20-áig naponként d. e. 8-12 óráig a következő sorrendben szközöltetnek: szept. hó 5, 6 és 7-én az I. — 9, 10 és 11-én a II. — 12, 13 és 14-én a III. — 16, 17 és 18-án a IV-ik. — 19 és 20-án az V. és VI. osztálybeli növendékek iratnak be. Az állami iskolába járó tanulók a beírás díjon kívül 4 korona tandíjjal fizetnek. A teljesen vagyontalan szülők gyermekei szegénységi bizonyítvány alapján a tandíj fizetés alól felmentetnek. Az oltási bizonyítványt minden tanuló köteles a beiratáskor felmutatni, vagy a beoltást más módon igazolni. Sátorlajuhely, 1901. augusztus hó 27. *Dokus Gyula s. k. csász. és kir. kamarás, áll. isk. ig. elnök, Vágo Gyula, s. k. áll. isk. igazgató.*

∞ **A sátorlajuhelyi áll. polgári leányiskolában** a magánvizsgálatok aug. 31-én tartatnak meg. A beiratások szeptember 2-án, 3-án és 4-én lesznek.

∞ **Nevelő intézet.** (Convictus.) A sátorlajuhelyi főgimnázium mellett a kegyesrendi társházban már ez évben nevelő intézet állott fenn. Ezen intézetről a főgimnázium által kiadott értesítő utolsó pontjában, hogy továbbra is fenn fog állani, s azon szülők, kik fiaikat teljesen a tanári kar gondozására óhajtják bizni, a sátorlajuhelyi kegyesrendi társház főnökségéhez forduljanak utbaigazításért és a feltételekről való pontos tájékoztatásért.

A közönség köréből*).

A sárospataki főbíró ur kényuralma.

A fővárosi lapok körövény útján tudatták mihez tartás végett a kis

*) Alak és tartalomért a beküldő felelős.

kereskedőket, hogy sz. István napkor déli 12 óráig bármit árusítani szabad.

Az igen tisztelt főbíró ur (ki nyug. ev. ref. tanító) valószínűleg vallási érzületől volt áthatva, amidőn rendőrijeit pontban 10 órakor a városban szét küldte, hogy „zárjanak be, mert különben meg fogja bírságotlanni, a ki, merészeli az Ő rendeletét megszegni.

Nem volt mást mit tenni, mint én is, a többi kereskedőkkel egyetemben bezártam, mert elég nekem az adott fizetési, nem hogy még bírságot fizessek, bár adót is csak akkor fizethetek, ha üzletem nyitva van, különösen olyan időpontban, amidőn kilitás van nyitva árulásra és a vevők kérve kértek, hogy pénzükért adjak nekik, mert sz. István tiszteletére nem lesz ebédre mit főzni. Hiába, el kellett őket küldenem ama ajánlatommal, hogy menjenek be Ujhelybe, az nagyobb város, ott nyitva találják bármely üzletet legalább délig.

Amidőn a tek. szerkesztőség, ezen panaszm közlésére teljes tisztelettel felkérem, egyben méltóztassák a felsőbb közeg igen becses figyelmét jövő alkalomra felhívni, hogy legyenek kegyesek a tek. főbíró urnak egy ily közeledő alkalommal a munka szünetek törvényeit megküldeni, mert ebből eredő legfelmerülő anyagi veszteségeinket más módon nem fogjuk kárpótolni, mint hogy panaszunkat elkeseredéseink közepette a legfelsőbb helyen előadjuk.

Hálás köszönetem kíséretében vagyok a t. szerkesztőség

Sárospatak, 1901. augusztus 22-én.

kész szolgálja

Liebermann Jakob

írszerkeskedő.

A KRONDORFI LEGJOBB NYÁLKAOLDÓ GYÓGYVIZ.

A szerkesztőség üzenetei:

T. I. **Homonnai.** Kívánságát mi, sajnálattunkra, nem teljesíthetjük.
Argusz. Névtelen levélre nem felelünk.
K. E. **Hejben.** Szó se igaz belőle.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

Zongorák

legjobb szerkezetűek, rövid (Mignon) és Piannik

méltányos áron kaphatók

Udvardi Szaniszlónál

Sátorlajuhelyben, (dr. Szepesi ház)

Hirdetések közzétételre

legalkalmasabb Zemplénummegyének legelterjedtebb politikai lapja a

„Felsőmagyarországi Hirlap“

Saját készítményű lószerszámok és lófelengyők nagyválasztékban kaphatók

Landesmann Sámuel szijgyártó és nyergesnél

Sátorlajuhely, Rákóczy-utca.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátorlajuhely.

Tk. 2426—1901. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A királyhelmezi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Jarinesák Pál végrehajtatónak Laecko István és neje Papp Mária végrehajtást szenvedett elleni 350 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti és a esatlakozottul kimondott Róth Izraelnek 524 K jár. iránti követelés és Lukács Annának 300 K s jár. iránti követelés és Szepesi Edének 280 K s jár. iránti végrehajtási ügyében a sauhelyi kir. vsztk (a kir. helmezi kir. bíróság) területén levő, s Lelesz községben fekvő a Leleszi 323 sz. tjkben A I. 1—13 sorszám (978—981), (1156—1161) (1344—1345), (2268—2273), (2578—2579), (2774—2775), (3353—3356) 3500—3501) 3367—3568) (3879—3882), (4070—4071), 4432—4435) és (4865—4868) hr. számok alatt foglalt ingatlanokból B. 5 és 14 alatt Laecko István és neje Papp Mária nevében álló jutaléokra az arverést 774 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szept. hó 4. napján d. e. 9 órakor Lelesz község bírójának házában meglátandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsírának 10 százalékát vagyis 77 korona és 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. e. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékköpes értékpapírban a kiküldött kezhöz letenni, avagy az 1881. LX. t. e. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-

helyezéséről kiállított szabályszerűt elismervényt átszolgáltatni.

Kir. Helmezen a kir. járásbírósg telekvi hatóságánál 1901. évi máj hó 19-án.

Bodnár. kir. jbró.

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

valódi Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománc

a törv. bej. „vaslovag“ védjeggyel a legjobb és legtartósabb fémnyáz puha padlóknak és konyha buroroknak bemazolására.

Az Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománc

egy óra alatt kényre szárad, bámulatosan szép fény nyel bír és tartósság tekintetben eddig felül alhatatlan. A következő változatokban kapható: 1. sz. sárgásbarna, 2. sz. sötétbarna, 3. sz. mahagonibarna. Nagy elterjedtségénél fogva

Linoleum padló zománc-

unkat különböző hangzású nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják, miér is kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle Linoleum padló zománcot, a törv. bejegyzett „vaslovag“ védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk és festékgyára, Bécs

Bor eladás.

1889. évi saját termésti valódi hegyaljai

szamorodni és asszú bort

üvegenként is eladok.

Szamorodni 3 K. 20 fill. Asszú 6 K. Asszú finomabb 10 K. literenként.

Lövy Adolf,

könyvkereskedő S.-A.-Ujhely.

Női-szabóműhely áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség b. tudomására hozni, hogy

női-szabóműhelyemet

mai naptól a Petőfi-utca 552. sz. (a volt Teich-féle ház) az áll. elemi iskolával szemben áthelyeztem.

Amidőn is szíves tudomására hozom, hogy **francia és angol divat szerinti ruhákat, ép úgy felöltöket**, legjobban és legzölcsébben készítik. Főtörekvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy a nagybecsült megrendelő hölgy közönségnek megelégedését mindenkor kiérdemljem

Sátorlajuhely, 1901. aug. 21-én.

Kiváló tisztelettel:

Zinner Bernát,

női szabó.

Ruhavarrás és szabás tanítását elvállalom.